

ע"פ 7250/19 - גריפאת בכר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 7250/19

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: גריפאת בכר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה
בפתח תקווה מיום 29.10.2019 בתת"ע
4497-01-19 שניתנה על ידי כב' השופטת מ' כהן

בשם המערער: עו"ד רפאל רויטגרונד

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (השופטת מ' כהן) מיום 29.10.2019 בתת"ע 4497-01-19 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. כנגד המערער הוגש בחודש ינואר 2019 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה תוך כדי אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית. ביום 11.4.2019 הורשע המערער במיוחס לו, בהעדרו, ונגזר דינו. במסגרת טיעוני המשיבה לעונש נחשף המותב לגיליון הרישום התעבורתי של המערער, וגזר הדין כלל התייחסות לכך. בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר נדחתה על ידי המותב ביום 13.5.2019, אך ביום 2.10.2019 הורה בית המשפט המחוזי מרכז-לוד על ביטול הכרעת הדין וגזר הדין ועל השבת ההליך לבית משפט קמא, על מנת שידון בו משלב ההקראה.

ביום 29.10.2019, בפתח דיון ההקראה בהליך, ביקש בא כוח המערער את העברת ההליך לדיון בפני מותב אחר, וזאת נוכח היחשפות המותב לעברו התעבורתי של המערער וההתייחסות לכך בגזר הדין. הבקשה נדחתה על אתר, תוך שצוין כי "אין בעצם חשיפה להרשעות קודמות כדי לפסול שופט ... ושאלת הפסילה תוכרע בהתאם להשפעה שיש לחשיפה להרשעות קודמות על שופט היושב בדיון, ועל יכולתו לשקול את הטענות והראיות המובאות בפניו, תוך פתיחות לשכנוע. ... [עצם] חשיפה לעברו כפי שטעם ב"כ הנאשם בהתייחסות למתחם הענישה, אין בו כדי להוות חשש ממשי למשוא פנים".

2. מכאן הערעור דנן, בו חוזר המערער על טענותיו בפני בית המשפט קמא. בהתאם להחלטה מיום 4.11.2019, הודיעה המשיבה כי היא מתנגדת לקבלת הערעור. המשיבה סבורה כי אין די בכך שהמותב עיין ברישום התעבורתי של המערער, וכי עיון בגזר הדין, אשר ניתן לפני כשבעה חודשים, מעלה כי לא נכללו בו התבטאויות אשר מהן ניתן ללמוד על גיבושדעה בעניינו של המערער ומשהוא ניתן בהעדר המערער, ברי כי לא נקבעו בו כל ממצאי מהימנות.

3. דין הערעור להידחות. המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. החזרת הדיון בתיק לערכאה הדיונית על ידי ערכאת הערעור אין בה, כשלעצמה, כדי להקים עילת פסלות, לא כל שכן מקום שבו הרשעת הנאשם וגזירת דינו נעשו בהעדרו (ראו: ע"פ 1648/13 עמרם נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (7.3.2013); ע"פ 5266/07 ראובן נ' מדינת ישראל (11.9.2007)). עוד נפסק כי עצם החשיפה להרשעות קודמות אינה מקימה עילת פסלות ויש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו ולבדוק האם יש בהיחשפותו של המותב לכך כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים (ע"פ 4389/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (8.8.2019)). לאחר בחינת נסיבות המקרה דנן, והגם שמדובר במקרה גבולי, הגעתי למסקנה כיהתייחסות המותב לעברו התעבורתי של המערער בגזר הדין אין בה כדי להעיד שדעתו של בית המשפט קמא "ננעלה". זאת, בין היתר, משום שכעולה מגזר-הדין ניתן בו משקל נמוך לעבר התעבורתי של המערער. אני סבורה, איפוא, כי אין מניעה שהמותב ישוב וידון בעניינו של המערער בלב פתוח ובנפש חפצה משלב ההקראה ולא שוכנעתי כי קם במקרה זה חשש למשוא פנים המצדיק את פסילת המותב.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ט בחשון התש"פ (17.11.2019).

ה נ ש י א ה